

автором спрямовує дії учня при виконанні завдань за методикою побудови тестів ЗНО, привчає діяти за визначеним алгоритмом.

Впровадження робочих зошитів з хімії у практику моєї педагогічної діяльності дало можливість вирішити такі завдання :

- більш міцне засвоєння учнями теоретичних положень;
- набуття практичних умінь і навичок рішення типових, а також розвиваючих, творчих завдань;
- оволодіння алгоритмами вирішення основних типів завдань теми;
- формування в учнів умінь і навичок самоконтролю;
- розвиток мислення учнів;
- здійснення контролю за перебігом процесу навчання кожного учня індивідуально.

Аналізуючи більш детально досвід впровадження зошитів з хімії для 7-11 класів автора О.В.Григоровича, я можу виділити такі їх функції на моєму уроці:

1. *Навчальна* функція. Використання робочого зошита дає мені змогу керувати навчальною діяльністю учнів, сприяє формуванню в них необхідних знань, практичних вмінь і навичок.
2. *Розвиваюча* функція. Робочий зошит є інструментом у розвитку мислення через спеціально розроблені завдання та вправи творчого характеру.
3. *Виховна* функція. Систематичне заповнення аркушів робочого зошита впливає на формування в учнів наступних якостей: організованості, дисциплінованості, акуратності, сумлінності, працьовитості, наполегливості, дбайливості.
4. *Контролююча* функція. Робочі зошити з хімії Григоровича О.В. для 7-11 класів на кожному уроці пропонують учням самостійні роботи, за якими вчитель може відслідкувати рівень засвоєння учнями навчального матеріалу, містять додаток, який учитель може використовувати для контролю знань і вмінь учнів. Великим досягненням цих самостійних робіт і додатків є те, що автор розробив їх згідно методики тестів ЗНО з хімії.
5. *Раціоналізуюча* функція. Використання робочого зошита раціоналізує навчальну роботу учнів і вчителя, забезпечує доцільне використання навчального часу.

Необхідно відзначити, що робочий зошит з хімії та підручники з хімії для 7-11 класів автора О.В.Григоровича є єдиним науково-методичним комплектом вивчення хімії, згідно вимог Держстандарту. Саме робота одночасно з підручником і зошитом забезпечує підвищення ефективності вивчення хімії, посилює виховну та розвиваючу функції кожного уроку.

Як результат впровадження науково-методичного комплексу з хімії 7-11 класів автора О.В.Григоровича у практику моєї педагогічної діяльності – високі результати учнів під час проходження ЗНО. А конкретно - 2018 рік, Задорожна Марина Іванівна склала ЗНО з хімії на 195 балів та стала студенткою хімічного факультету Національного університету «Києво-Могилянська академія».

СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ОЦІНЮВАННЯ НАВЧАЛЬНИХ ДОСЯГНЕНЬ УЧНІВ З ХІМІЇ

Рева В.О.

Полтавський національний педагогічний університет імені В. Г. Короленка

Одним із найважливіших завдань модернізації національної системи освіти України є впровадження нових підходів до професійної підготовки майбутніх учителів. Ці підходи знайшли відображення в державних документах про освіту: Законах України «Про освіту», «Про вищу освіту», Національній доктрині розвитку освіти України в XXI столітті, Стратегії реформування вищої освіти в Україні до 2020 року (проект), у яких наголошується на необхідності підготовки висококваліфікованого вчителя, конкурентоздатного на ринку праці, готового до систематичного професійного зростання в сучасних умовах реформування освіти. Сучасній школі потрібен педагог, здатний сприяти розвитку та навчанню школяра, захисту його інтересів, збереженню його індивідуальності та здоров'я. Одним із чинників, що цьому сприяє, є здійснення вчителем якісного

оцінювання навчальних досягнень учнів. У зв'язку з цим останнім часом значну увагу привертають спроби пошуку ефективніших способів організації оцінювальної діяльності вчителів та залучення учнів до оцінювання. Основний вектор інновацій в оцінюванні – упровадження сучасних форм та методів.

Оцінювання навчальних досягнень учнів з хімії будемо розуміти як діяльність учителя хімії з аналізу процесу та результату навчання школяра, його руху від свого попереднього рівня до нового, встановлення відповідності досягнень вимогам освітніх стандартів та навчальної програми. У такому понятті інтегруються різні методологічні підходи до навчання, зокрема компетентнісний (відповідність досягнень школяра вимогам освітніх стандартів), особистісно зорієнтований (співвіднесення з його попередніми індивідуальними досягненнями), діяльнісний (оцінюється та аналізується процес, результат навчання та рух школяра від свого попереднього рівня до нового рівня). Впровадження різних методологічних підходів вимагає іншого розуміння вчителем змісту оцінювальної діяльності та спричинює впровадження сучасних форм та методів оцінювання у контексті наявних змін. Це є відносно новим педагогічним явищем у підготовці майбутніх учителів хімії, що вимагає коригування навчального процесу у вищій школі.

Список використаної літератури

1. Криворучко А. Методика підготовки майбутнього вчителя хімії до оцінювання навчальних досягнень учнів / Аліна Криворучко // Імідж сучасного педагога. – 2015. – Вип. № 8 (157). – С. 22 – 26.
2. Криворучко А.В. Формування оцінювальних умінь у майбутнього вчителя хімії / А. В. Криворучко // Наукові записки Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського. Серія: Педагогіка і психологія: Зб. наук. праць. – Випуск 44 / Редкол.: В.І. Шахов (голова) та ін. – Вінниця: ТОВ «Нілан ЛТД», 2015. –С. 281 – 287.

ІНТЕРАКТИВНІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ ПРИ ПРОВЕДЕННІ ШКІЛЬНОГО ХІМІЧНОГО ЕКСПЕРИМЕНТУ НАПІВМІКРОМЕТОДОМ

Рогоча А.С.

Полтавський національний педагогічний університет імені В.Г. Короленка

Застосовуючи інтерактивні методи, можна моделювати реальні життєві ситуації, пропонувати проблеми для спільного розв'язання, використовувати рольові ігри. Вони найбільше сприяють формуванню в учнів умінь і навичок, виробленню в них власних цінностей, створюють атмосферу співпраці, творчої взаємодії в навчанні. Для кращого сприйняття та засвоєння матеріалу треба створювати у класі мікроклімат, який стимулює учня до вільного висловлювання своїх думок та вражень. В. Сухомлинський говорив, що школа має бути не коморою знань, а середовищем думки. Тоді предмет, що його викладає вчитель, стає не кінцевою метою його діяльності, а засобом розвитку дитини. І саме інтерактивні методи сприяють тому, що учні опановують усі рівні пізнання (знання, розуміння, застосування, аналіз, синтез, оцінювання), розвивають критичне мислення, рефлексію, уміння розмірковувати, розв'язувати проблеми.

Інтерактивне навчання – це спеціальна форма організації пізнавальної діяльності, що має конкретну, передбачувану мету – створити комфортні умови навчання, за яких кожен учень відчує свою необхідність, зможе розкрити свої здібності й продемонструвати знання, відчути впевненість у собі [1].

Для заохочення учнів до навчання використовуються різноманітні форми навчання, методи, засоби і прийоми. Отже, розглянемо деякі інтерактивні методи, які застосовуються при вивченні теми «Гідроген та його сполуки» у навчально-виховній діяльності:

1. Мозковий штурм. Це ефективний метод колективного обговорення, пошук рішень шляхом вільного висловлювання думок усіх учасників. Як показує шкільна практика, за допомогою «мозкового штурму» всього за кілька хвилин можна визначити десятки ідей.